

INKARNACE

Když duše prochází svým vývojem, přirozeně se dostává do bodu, kdy potřebuje své poznání nejen chápat, ale také prožít. Zkušenost je totiž jediný způsob, jak se vědomí může skutečně integrovat.

A právě proto vzniká inkarnace, proces, ve kterém se duše vtělí do konkrétní formy, aby mohla zakusit určitou část reality zblízka, skrze tělo, emoce, vztahy a volby.

Inkarnace je to vědomý pohyb duše směrem k prostředí, které nejlépe odpovídá tomu, co potřebuje pochopit nebo dokončit.

Duše si nevybírání život podle pohodlí, ale podle rezonance.

Vybírá si takové podmínky, které jí umožní dotknout se přesně těch témat, která jsou pro její růst nejdůležitější.

Proto se rodíme do různých rodin, kultur, těl a situací, každá z těchto voleb vytváří jedinečný rámec pro zkušenost, kterou duše hledá.

Inkarnace je zároveň způsob, jak se duše učí skrze polaritu.

V nehmotných úrovních je vše jasné, průhledné a okamžitě pochopitelné. Ale teprve v těle, kde je vědomí částečně zapomenuté, se duše může skutečně setkat s výzvami, které ji formují.

Tělo vytváří hustotu, která zpomaluje vnímání, a právě toto zpomalení umožňuje, aby se zkušenost vtiskla hluboko a stala se součástí duše. Bolest, radost, vztahy, ztráty, touhy, strachy i láska, to vše jsou brány, kterými duše prochází, aby se stala celistvější.